

Zoltai – a tanácsadó

(folytatás az első oldalról)

Megtagadják azokat, akik politikailag és gazdaságilag egyaránt nekik szavaztak bizalmat. Illetve hogyan? Nem is nekik. Annak a valós és értékes irányvonalnak, amelyet Orbán Viktor miniszterelnök úr vezetett fel és valósított meg 2010-től mostanáig. MOSTANÁIG. Mert itt, az idén áprilisi választások után mintha a Fidesz kifordult volna önmagából. A miniszterelnök úr által emlegetett alázat már nyomokban sem érzékelhető, a népre úgy tekint e két említett szolga, mintha a nép lenne értük és nem fordítva. A gazdaság egyes alkotórészei döcögnek, mert a hozzá nem értés szemmel látható, s olyan irányokat vesz fel a kultúra, az idegenforgalom és a vendéglátás, amely irány egyenesen a szakadékba vezet.

Mintha Orbán Viktor ma a második vonalban lenne, s mintha a miniszterek és államtitkárok teljhatalmat, szabadkezet kaptak volna. Mintha egy Bajnai-Gyurcsányféle ámokfutás kezdődött volna el a Fideszben. Kihallik a hatalomért folytatott küzdelem pengeváltása, s az ember ötödik éve keresi a söröslátét, amelyre ráfirkálhatja az adóbevallását.

Valami tehát akadozik, valami a nép, a szavazók ellen forr a kormány bugyraiban. Amíg sokáig gondolkodás nélkül hittem és voksoltam a Fidesz-KDNP csapatra, ma minden egyes mondatukat külön-külön kénytelen vagyok megvizsgálni, mielőtt megszavazom vagy elvetem. Ám, nem is ez a legszomorúbb az egészben. Hanem az bánt, hogy ma már nincs a magyar politikai elitben olyan társaság, amelyre nyugodt szívvel lehetne voksolni. Akikben megbízhatna a polgár, aki ad magára és nem veri át az akire szavazott... s aki a választások előtt a csillagos eget is megígéri anyja életére esküdözve... később a választópolgár anyjának életére esküdözve... hogy ilyet nem is mondott.

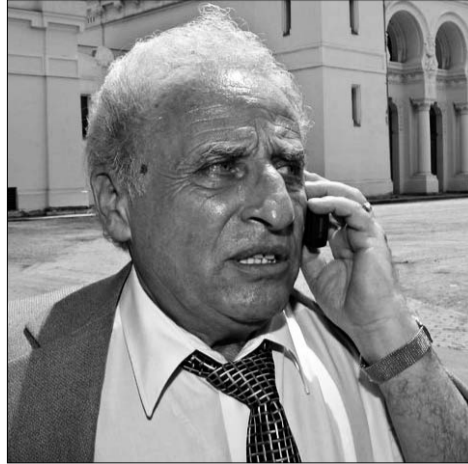
Ma Magyarországon olyan erkölcsi válság van, mint még soha. Két-három politikus elkedvetlenítette a választókat, de szólni senki nem mer, mert az már árulás, felségsértés, magyarellenesség, kommunista- és zsidóbérencedés... A többség tőr, mert fél attól, hogyha szól, visszajönnek a kommunisták vagy a liberális országrontók.

Pedig nincs ez így jól. Sem a gazdagnak (akik persze mit sem törődnek azzal, ki van hatalmon...), sem a szegénynek, sem a gyermeknek, sem az öregnek, sem a családnak. Senkinek sem. Ugyanis a kormánynak a minisztereknek feddhetetlennek és kulturálnak kéne lenniük. Példát kellene mutatniuk emberségből (amiről immár néhányuknak fogalma sincs), alázatból, hitből... példát mecénásként, a kultúra és a tudomány támogatójaként, magyarként és keresztényként... Ki kellene állniuk a nemzeti ügyekért, s nem csak szótöltényeket kéne elpuffogatni... ünnepeinket úgy, hogy nemzeti nagyjaink ventilátoroként forognak a sírjukban (bocsánat!).

A tanácsadó kinevezése és a HÍRTV riporterének primitív, házmester stílusú leiskolázása sokat elárul a kormány mai zilált, cinikus és önelégült voltáról, ami persze nem vezet újra kétharmados többséghez. Ami önmagában persze baj. Viszont ezzel a jelen stílussal egyenesen szerencse.

A stöpszli zsidó ott ül Lázár és L. Simon között, s tanácsot ad. Kinek és miről, mennyiért? Ez politikai titok. Sokat beszéltem vele régebben, de tanácsot nem kérnék tőle. Mert neki máig felszabadulás a szovjet megszállás... és a magyar kultúra mindössze a bő gatyá és a fütyülős barack. A fajtám pedig, a magyarországi német, számára csak fasiszta söpredék. Ha pedig egy ilyen töppedt zsidó a tanácsadója a kormány miniszterének, akkor ezernyi kérdésem lenne, de nem kérdezek. Megválaszolom magamnak e költői kérdé-

seket azon egyszerű egyenlet alapján, hogy engem Zoltai követelésére 1990-ben, ROMANELLENESÉG MIATT(!) jelentett fel Horváth Balázs belügyminiszter... Mert ott voltam tudósítónak Marosvásárhelyen, amikor az oláhok kiverték Sütő András szemét, s elmondtam erről a véleményemet azzal a plakáttal, amit nem én készítettem, de megjelentettem a Szent Korona című lapban. „A románok románul viselkedtek” címmel.

Ma ez a kirúgott Mazsihiszes zsidó, tanácsadó. Nem Gyurcsányé, nem Bajnaié, nem valamilyen zsidó közösségé, hanem a „kancelláriáé”. A filozófus és a poéta között ül és tanácsokat ad. Nekem is adott. Azt tanácsolta, hogy amíg e két miniszter és a tanácsadó ennek a kormánynak a tartozéka, addig kerüljem el nagy ívben a szavazóhelyiségeket. Megfogadom a tanácsot. Ugyanis lehet a politikában kompromisszum (igaz Gróf Teleki Pál a legrosszabb megoldásnak tartotta), lehet kényszerhelyzet, amikor valakit oda kell ültetni... még ha hányunk is tőle. Azonban ez a gőzerővel végrehajtott – a zsidó közösséget és a magyarságot egyaránt, bár más és más ok miatt sértő - tanácsadói kinevezés inkább cinikus magyargúnyolásra vall, semmint nemzeti szolgálatra. A hátralévő időmben pedig nem szeretnék sem magánemberként, sem újságíróként, sem pedig szürke szavazóként bohócnak tűnni. Megöregedtem és elegendem van ezekből a primitív, proli házmester-játékokból. Majd hatvan évem alatt végig ezt játszották a Kossuth téren... Nem szidok tehát senkit, csak véleménynyilvánítási jogom megtartása mellett szavazati jogomról lemondok.

Mert nemzetgyalázóból egy is sok... és ilyenekre nem szoktam szavazni.

Mert nemzetgyalázóból egy is sok... és ilyenekre nem szoktam szavazni.

Vízválasztó előtt az autonómia- mozgalom

A szándékosan kiszivárogtatott RMDSZ autonómia-státútum első visszhangját Kelemen Hunor jónak ítélte, ezért sietett elismerni, hogy az valóban az RMDSZ tervezete.

Eloolvastuk mi is, és megállapítottuk, az valóban más, mint a Székely Nemzeti Tanácsé. A részletes elemzését is el fogjuk végezni, ám ebben a pillanatban már elmondható, másodlagos egy összehasonlító elemzés válasza arra a kérdésre, hogy melyik a jobb. Az RMDSZ nem egy jobb, hanem pusztán csak egy másik tervezetet akart, amely határozottan, élesen elkülönül a Székely Nemzeti Tanácsétól. Ezt ugyan a román törvényhozás, a román politikai osztály ugyanúgy el fogja utasítani, mint a Székely Nemzeti Tanácsét, viszont lesz egy másik szimbolikus értékű jövőkép, amelynek hordozója és birtokosa az új, autonómista arculatát építő Romániai Magyar Demokrata Szövetség. Miért van erre szükség, és mi a várható következménye?

Erre próbálunk válaszolni.

*

Kétségtelen, a célt, amelyet a Székely Nemzeti Tanács kitűzött, Székelyföld autonómiájának törvény általi szavatolását, eddig nem sikerült elérni. Viszont sikerült megteremteni ennek egyik fontos előfeltételét, egy egységes autonómiamozgalmat, egy olyan mozgalmi potenciált, amelyre nem volt példa a rendszerváltás óta. Az autonómia érdekében sikerült utcára szólítani többtízezes, százezres tömegeket, és sikerült nemzetközi fórumok figyelmét Székelyföldre irányítani. Fontos hangsúlyozni, hogy a tömegmozgalom és a székelyek ügyének nemzetközi megjelenítése nem pusztán az autonómiára irányult, de vele szoros összefüggésben határozott fellépést jelentett a volt

és a jelenlegi román kormány régiósításra vonatkozó terve ellen, amely súlyosan sérti a székelyek érdekeit, és amely történelmi léptékben nyugodtan minősíthető drámainak. Erről a tervről a kormány, a román politikai osztály nem tett le, sőt a céltudatos, gyors végrehajtása folyik.

Liviu Dragnea miniszterelnök-helyettes vázolta már a menetrendet: a régiósításra vonatkozó „törvényi szabályozás szinte teljes egészében készen van, és miután módosul az alkotmány, ez a Parlament elé kerül, törvény által létrehozuk a régiókat, választások lesznek, és kezdődik egy átmeneti szakasz, egy-másfél év, amely alatt működésképpé tesszük a regionális intézményeket.”

Ilyen körülmények között két eszköz áll az önvédelmünk rendelkezésére annak érdekében, hogy megállítsuk Székelyföld beolvasztását a Középrégióba. Egyik a közösség mozgalmi ereje: az utcai megmozdulások és a polgári engedetlenség, a másik a nemzetközi jog. Bebizonyítottuk, hogy tudunk és akarunk élni mindkettővel.

Ezzel szemben és ennek leépítésére van szüksége a román hatalomnak egy új, a magyar közösségen belüli legitimitációval rendelkező mozgalomra, amely Bukarestből ellenőrzött és irányított. A terv első lépései visszaigazolják a tervezőt: az alternatív autonómiamozgalom belső, a magyar közösségen belüli legitimitálása máris elkezdődött. Azok, akiket barátainként vagy szövetségeseinként tartottunk számon, és ma részt vállalnak ebből a legitimitálásból, nem veszik észre, vagy másodlagosnak tartják, hogy az új autonómiamozgalomnak, amelynek soraiba beálltak az a jelmondata, hogy lehetetlen a jelenlegi alkotmányos keretek között Székelyföld autonómiája! Ezzel pedig a székely törekvések román nacionalista ellenzőivel egy táborba kerültek.

A cél az autonómia mozgalmi potenciáljának fölszámolása, vagy legalább az ellenőrzésének, irányításának átvétele a Székely Nemzeti Tanácsától, és a Székely Nemzeti Tanács diplomáciai tevékenységének semlegesítése. Nem állítjuk, hogy a román titkosszolgálat nyilvánosság előtt is kifejezett célját váltják most valóra a tervezet készítői, de tény: a román titkosszolgálat sem árthatna profibb módon a székelyek ügyének.

Mindeközben a közigazgatási átalakítás gyorsvonata megállíthatatlanul közeledik felénk, mi pedig a sínek között állunk. A vonat megállításának eszközeit pedig éppen most próbálják kicsavarni a kezünk közül.

*

Az Állandó Bizottság legutóbbi ülésén eldöntötte, hogy az év vége előtt összeül a Székely Nemzeti Tanács. Addig tovább tisztul a kép, és a küldötteknek módjuk lesz higgadtan, okosan és elkötelezetten, – ahogy eddig is – dönteni, arról, hogyan viszonyulunk a jövőben a másik, az ellenőrzött „autonómiamozgalomhoz”. A széki tanácsok már most megtarthatják üléseiket, kiállhatnak a mozgalom egysége és a Székely Nemzeti Tanács autonómia-státútuma mellett. Azt kérjük a küldöttektől, hogy maradjanak hűségesek a Székely Nemzeti Tanács egy évtizede megfogalmazott céljaihoz, maradjanak hűségesek akkor is, ha volt barátaink, volt szövetségeseink közül nem egyet a másik oldalon látnak majd.

Maradjunk minél többen az önálló, hiteles autonómiamozgalom útján, és állítsuk meg Székelyföld beolvasztását!

Marosvásárhely, 2014. szeptember 14.

Izsák Balázs
A Székely Nemzeti Tanács elnöke
Forrás: sznt.sic.hu